

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravištvo in ekspedicijski
„Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvzema nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 34.

V Ljubljani, v ponedeljek 11. februarija 1895.

Letnik XXIII.

Značilna volitev.

(Izv. poročilo.)

Iz Čakovca, dne 8. febr.

„Wer nicht pariert
Wird arretiert.“

Včeraj se je bil v našem varošu (mestu) ljut politični boj. Vsled imenovanja dr. Julij Wlassitsa — ki je do sedaj zastopal v državnem zboru oger-skem čakovski okraj — naučnim ministrom v Banffyjevem kabinetu, treba je bilo zopetne volitve, in ta je bila odmenjena na četrtek, dne 7. februarija.

Razume se pač samo po sebi, da duhovščina z ozirom na Vlašičev referat v državnem zboru, tičoč se civilnega zakona ne more biti več, kakor je bilo to pred leti, za rečenega kandidata vneta. In posledica tega je tudi bila, da sta si stopili v našem Medjimurrji dve stranki nasproti. Vlašičanci so se seveda strastno potegovali za svojega ljubljenskega „dičnega in plemenitoga ablegata dr. Wlassits Gyulu, koji ima moč kakor minister cerkve in škole zidati in postavljati“.

Nasprotna ali katoliška stranka pa je postavila svojim kandidatom dr. Majora. Obe stranki sta napeli vse moči, da utrdite veljavo svojim kandidatom in pridobita povoljno število glasov za nju. Z večjim uspehom pa tudi z večjimi denarnimi žrtvami je pač delovala Vlašičeva stranka, kajti njih kandidat je bil tudi izvoljen in sicer s 60 glasovi večine. Oddalo se je 2500 glasov; izmed teh jih je dobil Vlašič 1280, dr. Major pa 1220. Volitev je trajala do 9. ure zvečer.

Ako vzamemo v poštev okolščine, v katerih je katoliška stranka priborila svojemu kandidatu 1220 glasov, moramo pač priznati, da ima ta stranka zabeležiti lep moralčen uspeh pri svojem z bodečim trnjem posutem prizadevanju.

Naj navedem samo nekoliko vzgledov, iz katerih čest. čitatelji razvidijo, kako strastno je delo-

vala Vlašičeva stranka in koliko ugodnosti jej je bilo na razpolago. Za red in disciplino skrbeli so jej na dan volitve orožniki in vojaki, med tem ko je bila Majorova stranka navezana tako rekoč sama na se. Če se je kdo drznil le količak spregovoriti proti Vlašiču ali za Majora, takoj je bil obdan od žandarjev. Nekega župnika (iz Vratišine), ki ne spada k čakovskemu volilnemu okolišu in je prišel samo v Čakovec gledat in poslušat, kako se bode stvar razvijala, prejeli so štirje orožniki ter so ga gnali skozi množico ljudstva v zapor. Agitiral je baje za Majora. Med žandarji korakajočemu je prišel večkrat kak udarec strastnih pristašev Vlašičeve stranke, a orožnikom se niti potrebno ni zdelo za-
brantiti tako robatega započetja surove druhal.

Ravnajoči učitelj Z. v M—u dobil je ne posebno nežen migljaj, da mu pošljejo sina ki študira na preparandiji v Čakovcu mahoma domov vrh tega pa naj sam ne goji upanja, da bi dobil kedaj penzijo, ako ne pride volit ter ne odda glasu za Vlašiča. Na tak način so pridobili mnogo glasov od starišev, kojih sinovi hodijo v čakovsko učiteljsiše.

Čakovske gostilne so bile pridobljene vse za pristaše Vlašičeve stranke, tako, da so privrženci katoliške stranke morali s svojimi vozovi ostati na ulicah. V privatne hiše jih niso pustili vojaki, ki so narejali ob ulicah kordone. Predstojništvo frančiškanskega samostana je dalo izgnati iz vseh svojih hlevov živino, da bi dalo prostora konjem kmetov iz okolice. A kaj, ker se stražarjev vrsta ni hotela pretrgati, ko so nameravali kmetje, spraviti svojo vprežno živino pod ponujeno jim streho! Ostati so torej morali v grdem sneženem vremenu, kakeršno je bilo v četrtek, zunaj na ulicah, nekateri celo do trde noči.

Da je predrznost pristašev Vlašičeve stranke presežala vse meje, razvidno bodi iz tega, da je na dan volitve privrela tolpa Vlašičencev s svojimi zastavami v cerkev, kjer se celo med službo božjo ni

mogla premagati, da ne bi viknila parkrat: Eljen Vlašič, Eljen Vlašič!

Razume se pač samo po sebi, da se bodo na-proti tako razžaljivemu vedenju in motenju cerkvenih obredov storili potrebni koraki. —z.—

Kranjski deželni zbor.

(XI. seja dne 8. febr. 1895.)

(Konec.)

O uravnavi zdravniške službe na Studencu je poročal baron Schwegel ter po obširnem utemeljevanju predlagal v imenu finančnega odseka: Deželnemu odboru se naroča, da takoj izvrši dozi-danje drugega nadstropja za besne, ako se s tem ne prepreči poznejše razširjenje blaznice in če troški ne bodo višji, ko 13.000 gld.

Deželni odbor se dalje pooblašča, da prej ko mogoče začasno nastavi sposobnega, strokovno izvež-banega primarija ali ravnatelja. Blazni iz stare bolnišnice naj se premestijo v infekcijsko bolnišnico na Poljanah in v hiralnico pri sv. Jožefu.

Poslanec dr. vitez Bleiweis ugovarja tem predlogom ter nasvetuje:

1. Deželnemu odboru se naroča, da dopolni tekom leta 1895 strokovnjaška mnenja gledé nadaljne vredbe deželne blaznice na Studencu, in sicer v tem oziru, da poizvé mnenje slovečega avstrijskega psi-hiatra, ali bi kazalo izročiti zgradbe tik že sedaj ob-stoječih oddelkov, ali pa zgraditi na ozemlju na Stu-dencu blaznico-hiralnico? Ko bode to dognano, naj predloži deželni odbor v prihodnjem zasedanju ne samo načrte in proračune za konečno dograjenje deželne blaznice, ampak tudi svoje predloge gledé organizacije zdravniških služb, vpeljave lastne režije, in sicer strogo po istih načelih, kakor so izražena v sklepu deželnega zbora (VII. seja 26. januarija leta 1894.)

2. Deželni odbor se pooblašča, da razpiše in odda zgradbo prvega nadstropja nad oddelkom za

LISTEK

Cezar in Pompej.

Studija. Spisal Ž.

„Cezar in Pompej!“ vskliknili smo skoro ne-hote, ko smo pred kratkim dobili poročilo, da sta zavzela gg. X in Y že davno zaslužena sedeža v občinski dvorani —skega mesta . . . Prijazno mesto, je-li gospod urednik? Saj je poznate . . . Sivi, skalni velikani pozdravljajo je iz sinje daljave in valovi, modrozeleni valovi deroče reke opirajo že od staro-davnih časov sem trdne in krepke skale, na katerih stoji. Srečno mesto, katerega interese branijo možje á la x in y, srečno, trikrat srečno!

In kako živahno, kako prijetno bo sedaj pri sejah postavnega zastopa njegovega. Gospod x — cand. iur. v disponibiliteti in hišni posestnik — okrasil bo svoje govorniške proizvode s kupleti in zabaval čestite mestne očete s prirojenim drama-tiškim talentom, gospod y pa pripovedal, koliko pu-ranov, kapunov, izrezkov etc. prenese na teden homo sapiens, ali kaj jednekega n. pr. kako je nekda pri manevrih vjel sovražni štab, on rezervni častnik. Kako so ga takrat zavidali generali in iz

gole zavidnosti ga na višjem mestu niso priporočili za Terezijin red — —

Toda kam smo zašli? „Cezar in Pompej!“ Ali kdo bo Cezar, kdo Pompej? Težak odgovor. Mi si ga ne upamo rešiti, ali toliko je gotovo — kakor vemo iz zanesljivega vira — da se oba gospoda že zibljeta v sladkih sanjah, katere sanja na kurulišem svojem stolu — župan —skega mesta. Za vsakega pa govore posebni razlogi.

G. x je Cezarju po vnanjem podoben — posebno, če se pomisli, da je slavni sin večnega mesta zahteval od kiparjev, da ne smejo pozabiti lavorje-vega venca na njegovi glavi . . . tudi to ga odlikuje pred rivalom, da morebiti vé, da ima naš držav-ljanski zakonik 1502 §§. Ali nedostaje mu strate-giškega talenta, s katerim so rojenice takó bogato obdarile njegovega tekmeča, kar dokazuje zgoraj omenjena dogodbica. Kakor torej vidite, gospod urednik, stvar ni tako lahka, kakor se morebiti zdi na prvi pogled; in ne da se tajiti, da bodo boji mej njima za prvenstvo napolnili debele folijante sicer precej dolgočasne kronike —skega mesta, in zgodovinarji, epiki ter bodoči naši dramatikci našli bodo v njej gradiva dovolj . . . Cezar in Pompej!

Še nekdo drugi prišel nam je na misel, ko smo izvedeli rezultat te usodepolne volitve . . . Feliks

Faure, da Feliks Faure — prezident francoske re-publike, ko je še kot mladenič z golimi rokami in delavsko suknjo strožil in obdelaval kože, ne sluteč, da ga bodo kedaj kot prvega peljali iz versaille-skega grada v prestolico francosko . . . Feliks, ti srečni Feliks, ali veš, da tudi teptana domovina slovenska rodi može, kateri ti bodo kedaj kot vredni sodrugi stopili na stran, ali veš —? Mi si tudi nismo mogli misliti kaj takega. Toda — nil admirari!

Sicer so pa naša prerokovanja, če premišljujemo zgodovino francoskega prezidenta, na strani gospoda y-a. Kakor tudi simpatiziramo z g. x-om in ga po-znamo kot moža, ki je popustivši suhoparne postave in njih komentare začel likati, barvati in prodajati pristno domače platno — ali njegov tekmeč je po svoji obrti bližji usuju — ergo tudi Faure-u, ergo bližji županstvu, morebiti celo poslanstvu — — če se našim diplomatom ne bo posrečilo dotlej v živ-ljenje poklicati slovenske republike . . . Kdo vé? Temna ter nerazjasnena leži bodočnost pred nami, in nihče ne vé, komu se bo svoj čas smehljala For-tuna . . . Tudi g. y ne, čeprav so ravno sedaj — kakor kažejo dogodki preteklih dnij — chance za strojarje vse prej kot neugodno, ali — —

Prijazno mesto, kdo bo tvoj Cezar, kdo tvoj Faure —? Koga si pač želiš — —

besne v deželni blaznici na Studencu, a le pod pogojem, da troški za to stavbo ne presegajo svote 13.000 glid.

3. Deželnemu odboru se naroča, da skuša nastaniti toliko hirajočih umobolnih v blaznici-hiralnici pri sv. Jožefu, kakor v novi hiralnici tik bolnišnice, da se izprazni kolikor le mogoče po jednaci umobolnih zavzeti prostori v deželni blaznici na Studencu.

4. Deželni odbor se pooblašča, da razpiše ustanovo za jedno leto z letno podporo 600 glid. za medicine doktorja, ki bi se hotel posvetiti psihiatriji ter izvežbati v tej stroki na dunajski psihiatrični kliniki.

Poslanec P o v š e predlaga, da se drugi predlog gledé razširjenja blaznice izpusti, ker boče mogoče nekaj časa še izhajati s sedanji prostori, posebno če se nekaj hiravih blaznih oseb premesti v novo blaznico tik sv. Jožefu.

Pri glasovanju obveljajo vsi predlogi dr. vitez Bleiweisa izvzemši predlog gledé dozidanja.

O premestitvi vojaške bolnišnice v Ljubljani poroča dr. S c h a f f e r ter predlaga:

1. Premješčenje vojaške bolnišnice ter preskrbovališča je iz zdravstvenih in drugih razlogov nujno potrebno.

2. Zato se naroča deželnemu odboru, naj nujno prosi cesarsko vlado, da stopi v dobrohoten dogovor z mestnim zastopom in da c. in kr. vojni erar ne stavi pretiranih zahtev in cen za zemljišče.

Ta predlog, ki sta ga podpirala poslanca Hribar in Grasselli, je obveljal soglasno.

Konečno se naroča deželnemu odboru, da z geoplantom Lergetporerjem na Bledu v svrhu naprave reliefnega zemljevida vojvodine Kranjske sklene pogodbo po naštetih pogojih in v ta namen za tekoče leto postavi v proračun delni znesek 240 glid. Vsi troški, ki se bodo razdelili na več let, bodo znesli 1884 glid.

Trgu Ribnici se za leto 1895 dovoli pobiranje 50dstotne naklade na najemnino. (Por. Višnikar.)

Za kmetijsko razstavo v Dolenjem Logatcu se dovoli podpore do 500 glid., če boče gotovo, da se razstava izvrši.

Planinski pašniki.

Govor dež. poslanca dr. Žitnika v IX. seji, dne 1. febr. 1895.)

Kakor znano „Slovenčevim“ čitateljem, stavili so lansko leto v drž. zboru posl. Povše in tovariši samostalni predlog: „Dež. zboru se naroča, da pri vis. c. kr. vladi izposluje tako izvrševanje gozdnega zakona, da boče do gozdne paše upravičenim živinorejcem, posebno na Gorenjskem, mogoče to pravico tudi res in vspešno izvrševati.“

Ta predlog je posl. Povše v III. seji dne 12.ega jan. 1894. l. obširno utemeljeval ter dokazoval, da se gozdni zakon prestrogo izvršuje in da živinoreja propada, posebno v radovljiškem okraju.

Predlog se je izročil združenemu finančnemu in upravnemu odseku v posvet in poročanje. Člani teh dveh odsekov so se po daljšem, dvakratnem posvetovanji, pri katerem so se navajale razne pritožbe, konečno zjediniili za predlog, ki je bil v XIII. seji dne 15. febr. 1894 soglasno sprejet in se naroča, da se naprosi vis. c. kr. vlado, da se, kadar izvršuje gozdni zakon pri gozdno-kulturnih ukrenbah, ozira kolikor mogoče tudi na pašne pravice, katere so za gotove okraje nenadomestljive vrednosti in glede katerih je želeli, da bi se izvrševale na podlagi primernih gospodarskih načrtov, da paša ne boče onemogočena in zaprečena.“

S tem bi bila tačas stvar deloma rešena, ker je gospod dež. predsednik obljubil, da boče dobrohotno uvaževal sklep, oziroma željo dež. zbora. Toda v XV. seji, dne 16. febr. je posl. baron Schwegel govoril mej drugim: „V seji združenega finančnega in upravnega odseka je bil neki javni funkcionar obdolžen, da je s silo hotel primorati neko stranko, da sklene neko pogodbo. Imen ne navajam, toda pojasniti hočem ta slučaj, o katerem sem zvedel slučajno. Ko se je sklepala neka pogodba, povedalo se je stranki jasno in kratko, da je pogodba prostovoljna. Pripomnilo se je stranki: „to morte storiti“, ne da bi se naglašalo „morete“ ali „morate“. Priče so mi pravile, da je to v resnici tako vršilo, in da so ljudje, pozvani na odgovor, v strahu priznali, da so le obrekovali. Od tacih ljudij se ne poučujate, kajti taki ljudje, ki se bojé javnosti, ne spadajo v pošteno družbo. Možu se je torej krivica zgodila, itd.“

Vsled tega izzivanja se je v isti seji poslanec Žitnik oglasil ter navel dva slučaja, ki osvetljujeja, kako in zakaj gorenjski živinorejci prodajajo svoje pašnike in pašne pravice na planinah. Prvi slučaj se je vršil dne 23. maja l. 1892 v Radovljici, kamor so bil poklicani nekateri posestniki, da prodajo svojo planino in pašno pravico baronu Bornu. Pri tej obravnavi je bil navzoč tudi gosp. okr. glavar iz Kranja. Govornik prečita dotično pismo.

Drugi dogodek se je vršil v Tržiču, kjer so se posestniki pri g. okr. glavarju iz Kranja pritoževali, zakaj jim je baron zaprl pot skozi svoj živalski vrt na koroško planino, ter prosili pomoči. Govornik navaja iz pritožb posamezne odstavke, ki naj bi dokazali, da je bila nevolja posestnikov opravičena.

Posl. dr. Žitnik je nato vsled želje g. deželnega predsednika dotična pisma s podpisi prič njemu izročil, da stvar preiskuje, kar se je zgodilo tokom minolega leta.

V šesti seji dne 22. jan. t. l. je gosp. deželni predsednik prečital v dež. zboru izjavo, v kateri navaja, da so bile pri preiskavi priče zaslišane, da so se pokazale vse dotične pritožbe kot neosnovane in neopravičene in da je g. okr. glavar kranjski v obeh slučajih postopal pravilno in po zakonu.

Vsled te izjave, ki je pokazala popolnem negativem vspeh pritožb, in dotičnih poizvedavanj, je posl. dr. Žitnik s tovariši stavil samostalen predlog, naj se ta izjava gosp. dež. predsednika izroči zopet združenemu fin. in upravnemu odseku v pretres in poročanje. Ta dolgi uvod se nam je zdel potreben, da čitatelji razumejo povod in razvoj tega prepornega vprašanja.

V IX. seji, dne 1. febr. t. l. je imenovani poslanec utemeljeval označeni predlog približno z naslednjimi besedami:

Visoka zbornica! Vsem častitim gospodom članom vis. zbornice so gotovo še v živem spominu zaupni razgovori, ki so se lansko leto v združenem gospodarskem in finančnem odseku vršili glede planinskih pašnikov, kakor tudi razprave v javnih sejah. Zato menim, da mi ni treba dolgo in široko utemeljevati predlog, ki sem ga s svojimi častitimi tovariši stavil v šesti seji tekočega zasedanja dne 22.ega jan. vsled znane izjave visoke c. kr. deželne vlade.

Vendar pa prosim vis. zbornico, naj mi dovoli, da vsaj v glavnih potezah obrišem to pereče narodnogospodarsko vprašanje, katero je, kakor se zdi, na jedni strani nekako vznemirilo in užalilo nekatero veljavne osebe na drugi strani pa vzradostilo stotine gorenjskih živinorejcev, katerim se je rodilo upanje, da vendar enkrat vržejo raz sebe mučno mōro „šikán“ in nagajivostij in da se jim omogoči in olajša užitek njihovih starih pašnih pravic.

Že leta in leta tožijo živinorejci, da so določbe gozdnega zakona z dne 3. decembra 1852. leta prestroge, da je zakon pomanjkljiv ter se mnogokje izvršuje v veliko škodo živinorejcem, ki imajo pašne pravice v gozdih. Posebno pogoste pritožbe so prihajale z Gorenjskega, kjer živinoreja prebivalstvu daje glavne dohodke in poljski pridelki ne zadostujejo niti za domače potrebe. Te pritožbe so se množile posebno v zadnjih letih. Časniki raznih političnih bārev so jih, kar je bilo njihova domoljubna dolžnost, objavljali, po svoje utemeljevali, ter opozarjali kompetentna oblastva na mnoge kričeče krivice, ki so se godile in se še godé pašnim upravičencem.

In kje je prvotni, a ne glavni vzrok tem pritožbam? To so meglene določbe gozdnega zakona samega, posebno v paragrafu 9. in 10. Možje, ki so večšaki v gozdarstvu in kmetijstvu, soglašajo v tem, da je glavno načelo sedaj veljavnega gozdnega zakona: varovati gozde in nove nasade, in in da se pri izvrševanju že itak strogega zakona premalo uvažujejo dejanske potrebe kmetijskega prebivalstva, katero si v planinskih deželah in v naši Gorenjski pomaga in bori edino le še z živinorejo proti pretečemu propadu.

Res je, da je bil in je še potreben primeren zakon proti samovoljnemu izsekavanju gozdov, posebno pa v goratih krajih zaradi hudih nalivov, toda sedanji zakon — in to so že večkrat v državnem zboru naglašali veljavni možje — je edino le v varstvo gozdov, in da se mnogokje kratijo pašne pravice ter obtežuje in ovira užitek pašnih pravic tam tudi, kjer varstvo gozdov ni absolutno potrebno. Iz kratka: pravice gozdnih posestnikov in pašnih upravičencev nise v pravem in pravičnem razmerju in servitutni upravičenci večkrat ne dobé nepristranskih zagovornikov in torej tudi ne svojih pravic.

A ne samo to, da že zakon sam na sebi ne ustreza dejanjskim razmeram, temveč morajo živinorejci ravno vsled prestrogega izvrševanja tega zakona trpeti se razne sitnosti in občutljivo škodo vsled denarnih glob zaradi gozdnih prestopkov. Ze lansko leto je č. g. tovariš Povše obširno dokazoval, da ravno samovoljno ali prestrogo tolmačenje zakona po črki, posebno §§ 9. in 10. provzročā veliko nezadovoljnost in bridke pritožbe pašnih upravičencev. Tako n. pr. lastniki večjih gozdov in planin, koder imajo živinorejci pašne pravice, uprav samovoljno odkazujejo prostore, na katerih se sme pasti živina. Ostali svet pa zagrađe s količi ali pa „zaklinčajo“, kakor pravi ljudski izraz. In ta „zavarovani“ svet večkrat leži ob takih potih, po katerih jedino morejo ljudje goniti svojo živino na pašo, In če gospodar ali pastir ne pelje vsacega živinčeta za roge skozi prepovedani svet, in ker živina ne pozna takozvanih „kravjih znamenj“, uide mu živina na tuje, koder preže nastavljeni logarji. In dasi goveja živina ne naredi gmotne škode, vendar čakajo gospodarja dolga pota in denarne kazni.

Da bi torej visoka c. kr. vlada, oziroma njeni organi tolmačili in izvrševali gozdni zakon kolikor mogoče dobrohotno na obe strani, da bi živinorejci, posebno na Gorenjskem, tudi v resnici mogli brez posebnih nagajivostij s strani gozdnih lastnikov mirno uživali svoje pašne pravice in da se poleže nezadovoljnost, to je bila želja in prošnja, izražena v predlogu, ki ga je dne 9. januarja minolega leta s tovariši stavil g. poslanec Povše ter dne 12. januarja stvarno in obširno utemeljil. Le mimogredé in prav rahlo se je dotaknil one točke, ki je sedaj postala „punctum saliens“ vsega vprašanja ter zopet spravila to zadevo v razgovor. To je namreč g. barona Borna nakupovanje planin in pašniških pravic na planinah ter poslovanje gospoda okrajnega glavarja v Kranju pri dotičnih obravnavah. Sedaj je postalo to vprašanje bolj osebno, toda to ni moja krivda niti zasluga!

(Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 11. februarja.

Laška narodnost. Tržaški deželni zbor je vsprejel dne 8. febr. po predlogu poslanca dr. Angelija resolucijo, katero moramo naravnost imenovati napad na cerkveno oblast in zasramovanje katoliškega duhovstva. V ti resoluciji pravi dež. zbor: V tem, da se nelaški duhovniki nastavljajo po laških krajih, da se vpeljujejo slovenske pridige in petje in v postopanju škofijske kurije proti Lahom ne vidi dež. zbor samo razzaljenja, marveč tudi kratenje narodnih pravic in duhovnih potreb in naroča dež. odboru, da se odpravijo obžalovane napake v cerkvi in pri duhovstvu in se zadosti opravičenim narodnim in duhovnim zahtevam ljudsta.

Ta resolucija se je jednoglasno vsprejela.

Glasno upije v svet, da je liberalizem povsod jednak in da se ne sramuje najgorjih lažij, kedor more katero priložiti katoliški cerkvi in njenim duhovnikom. Ljudje, ki so že davno odvrgli vsako vero, ki se ne udeležujejo kar nič več cerkvenega življenja, prisvajajo si pravico narekovati cerkvi, kaj in kako naj se obnaša. Pri liberalcih vseh zavodov vidimo, da duhovniku skušajo vzeti vsako veljavo in da mu ne priznavajo v nobeni stvari pravice do sebe, da ga hočejo imeti za slugo svojim namenom. Cerkev v tem obziru nobeden ne brani. Kak paglavec svobodno na ulici, gostilni, po listih kritikuje cerkveno oblast, kakor bi bila dolžnost cerkvenih poglavarjev, za vsak odlok, za vsako imenovanje ponižno povprašati najpreje pri tistih, ki se sicer za cerkev nič ne menijo.

Tisto mrvo svobode, kar jo je ostavila državna vsegamogočnost cerkveni oblasti, ji ne damo vzeti in zavednost katoliškega ljudstva bo povsod naskoke à la Angeli s pristojnim zaničevanjem odbila.

Angelijeva resolucija nas pa dalje tudi uči, da je katoliška cerkev in njeno duhovstvo najboljši varuh pravičnosti v vseh, tudi v narodnem obziru. Ali se boče iz tega kaj naučili naši domači nasprotniki?

Preosnova volilnega reda za koroški deželni zbor. Po dolgi debati dne 9. t. m. je vrnil koroški deželni zbor znani predlog o prenaledbi volilnega reda za koroški deželni zbor deželnemu odboru. Tako se je stvar zopet zavlekla. Poročevalec Oraš, znani nemčur, se je odlikoval po

posebni robotosti. Govorila sta tudi mil. g. knezoškof dr. Kahn in g. Eiuspieler. — Koroški deželni zbor je sklenil zasedanje v soboto dne 9. februarija. Imel je 28 (večinoma pa kratkih in povsem brezpomembnih) sej.

Štajerski slovenski poslanec. „N. Fr. Pr. se huduje nad „Vaterland“, ki je odločno obsojal sebično-strastveno postopanje nemških liberalcev v štajerskem deželnem zboru glede celjske gimnazije. Pravi, da so postali Slovenci nekam predrzni vsled vspehov, ki so jih dosegli v Istri. Taka trditve le še bolj kaže strupeno zagrizenost proti vsemu, kar je slovenskega. V Istri se pač nobeden ni potegnil za Slovence, marveč vlada se je le potegnila za dostojanstvo vladnega zastopnika. — Slovani se morajo braniti sami, drugi jih iz lepa noben ne bo branil. In to so pokazali tudi štajerski poslanci s svojim izstopom. — Deželnega glavarja grofa Attemsa je posebno zbudila opazka v spomenici slovenskih poslancev, ki se tiče njegove osebe. Dne 9. t. m. ga je njegova užaljenost dvignila in pričetkom se je izjavil svoje obžalovanje, da so slovenski poslanci izstopili in je pristavil, da noče razlagati, zakaj niso njihovi navedeni vzroki pravi. Že v tem po nepotrebnem kot predsednik zboru kaže svoje strahokarsko mnenje in in jako čudno se bere v nadaljnjem govoru njegovem hvalisanje njega samega in njegove objektivnosti.

Delegacije se skličejo koncem maja ali k večjemu začetkom junija t. l. na Dunaj. Tako sta se dosedaj dogovorili avstrijska in ogerska vlada. Oggerski državni zbor bo dotle imel še jedno zasedanje, v katerem bo volil delegate.

Turška prtljavnost. V Ismidtu imajo francoski misijonarji Vnebovzvetja Marije Device mal samostan, šolo in bolnišnico. Prosili so po francoskem poslanstvu turško vlado, naj jim dovoli sezidati kapelico. Predno je prišlo dovoljenje, so nekaj malega popravljali pri svojem poslopu. Turški guverner je na to poslal svojega policijskega komisarja z osmimi vojaki, naj zabranijo to popraviljanje, češ, da še ni došlo dovoljenje. Ker prednik O. Dominik ni hotel odpreti, so mu vojaki razbili duri, razrušili neki zid in njega zaprli. Francoski poslanec je zahteval zadoščenja, katero je tudi dobil. Guvernerja in policijskega komisarja so prestavili, o. Dominika so pa izpustili in ga prosili odpuščenja.

V belgijski zbornici je minister zunanjih stvari, Merode, naznanil, da je vlada že 9. januarja sklenila pogodbo s Kongo-državo, po kateri pride Belgiji v last. Zbornici bi tedaj imeli samo nalogo, potrditi že sklenjeno pogodbo. V časopisih in po vseh shodih se govori o ti zadevi.

Waleška princezinja potuje sedaj v Rim in to priliko so zgrabili časnikarji ter so jeli govoriti, da se možič z neapoljskim princem. A nedavna brzojavka nam poroča, da laški minister zunanjih stvari in angleški poslanec pri kvirinalu popolnoma tajita to vest.

Cerkveni letopis.

Okrožnica Leona XIII. po božji previdnosti papeža, ki priporoča ustav za razširjanje vere.

(Konec.)

Zakaj, častiti bratje, umevate, da je, ako hočemo ločenim orijentalcem uglati povrnitev v edino pravo Cerkev, pred vsem potrebno oskrbeti jim iz njih lastne srede služabnikov za svetišče, ki bi, z učenostjo in pobožnostjo oboroženi, drugim pokazali, da je mogoče napraviti zaželeno jedinstvo; umevate, da je tudi pouk v katoliških naukah in v katoliškem življenju kar največ razširiti in tako prodajati, da je bolj umerjen narodnemu duhu. Skrbeti je torej, da se za odgojo duhovske mladeži povsod, kjer je koristno, odpro primerno uravnane hiše, da je po številu prebivalstva več ali manj učnih zavodov; da se vsakemu obredu pomaga, da dostojno nastopa; da se izdajajo dobri spisi, po katerih pridejo vsi do pravega verskega znanja. Sprevidite, kake stroški bi bili potrebni, da bi take in podobne namere izvedli; sprevidite pa tudi, da vshodne cerkve za tako znamenita podjetja iz svojega zakladati niso v stanju, in da tudi mi, ker smo sami

stiskani, ne moremo toliko storiti, kolikor bi radi. — Preostaje le, da oskrbi potrebna sredstva zlasti prej omenjeni zavod, čigar namen se popolnoma sklada z našimi namerami. Da pa ne trpe škode katoliški misijoni, ker bi se deloma porabila sredstva namenjena za vzdrževanje misijonov je nujno delati na to, da v obilnejši meri katoličani izkazujejo imenovanemu ustavu svojo radodarnost. Tudi na sorodno in prekoristno napravo za orijentalne šole naj tu spomnimo, posebno ker je pripravljena, kakor so njeni predstojniki izrečno obljubili, prepustiti nam v naš namen čim najobilnejši delež miloščine, za njo nabrane.

Za ta namen, častiti bratje, pričakujemo vaše posebne postrežnosti, in ne dvomimo, da bodete vi, ki si vedno prizadevate z nami zadevo vere in cerkve povsod neprenehoma pospeševati, nas zlasti podpirali. Prizadevajte si, da se med verniki, vaši skrbi izročeni, kolikor mogoče visoko povspó društva za razširjanje vere. Zakaj trdno smo prepričani, da jih mnogo več pristopi in bodo po svojem imetju obilno darovali, ako zvedo od vas, kako izborna delo da je to, kako obilo ima duhovnik zakladov, kake koristi krščanstvo s polnim pravom od tega pričakuje. Gotovo bode katoličane vnemalo ako vedo, da ne morejo nam storiti nič prijetnejega in sebi in cerkvi nič koristnejega, kakor na ta način ustrezati našim željam, da kar tekmujejo ter darila prinašajo, da nam bode mogoče srečno izvršiti na pristojen način naše sklepe v prid vzhodnih cerkv. Bog pa, za čegar čast jedino se gre pri razširjanju krščanstva in pri svetem združevanju v veri in duhovnem vladanju, naj naše želje najmilostneje izpolni in naše podložnike čuva; kot zastavo njegovih najizbranejših daril dajemo vsem, vam častiti bratje, in vašim duhovnikom in ljudstvu ljubečega srca apostolski blagoslov.

Dano v Rimu pri sv. Petru 24. grudnia 1894, v sedemnajstem letu našega vladanja.

Papež Leon XIII.

Katoliško gibanje.

Kardinal Vaughan je sv. Očetu odgovoril na njihovo vprašanje, da se bodo sedaj še težko izpolnile njihove nade o združenju angleške cerkve s katoliško. Pač bo pa veliko več posameznikov, vzlasti iz izobraženejših stanov, vstopilo v katoliško cerkev. Sv. Oče so v ti zadevi vprašali tudi druge angleške škofo; trije Southwark-ski, Nottingham-ski in Salford-ski se v kratkem pričakujejo v Rimu. — Palermiski kardinal je sprožil misel, naj bi se v Siciliji sesel katoliški shod. Duhovniki in verni lajki so se poprijeli te misli in upati je, da se kmalu srečno uresniči. — Na katoliškem vseučilišču v Washington-u se je otvorila stolica za socijalno znanost. Za profesorja je imenovan dr. Robinson. — V vzhodni Indiji se je otvoril provincijalni cerkveni zbor. Sv. Oče so ga vže večkrat nasvetovali, da se uredé zamotane cerkvene razmere. Zboru predseduje patrijarh v Goa mil. Valente.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 11. februarja.

(Notarji in „Slovenec“.) Gg. notarji v polemiki z nami menijo, da imajo kakega kmeta pred seboj, ki ga bodo sukali, kakor se jim zljubi. Notarska kamora nam je poslala dopis, v katerem nam mej drugim očita, da grdimo notarski stan, kar je popolno krivično in neosnovano. Mi smo zato izjavili v listnici vredništva, da na take nedostojne dopise ne odgovarjamo. Na to je prišel k vredništvu notar dr. Vok v imenu notarske kamore ter prosil nas, da mu naznanimo imeni dotičnih dveh notarjev, ki sta za legalizacijo za 100 gl. računala pristojbino. Vredništvo mu je imeni naznanilo na njegovo željo. S tem smo mi najdostojneje varovali čast notarskega stanu, da smo gospodu pooblaščenecu povedali imeni, ter da jih v listu nismo naznanili. Zato najodločneje zavračamo nesramni napad sobotnega „Naroda“ ter izjavljamo, da ne naše ampak postopanje „Narodovo“ in dotičnih gospodov notarjev, ki so to objavili v „Narodu“, je prostasko in omikanih mož nedostojno. Sapienti sat.

(Državni zbor) prične svoje delovanje dne 19. februarija. Zvečer 19. t. m. so poslanci povabljeni k

soareji pri ministru-predsedniku knezu Windisch-Graetzu in 20. t. m. prične budgetni odsek razpravljati državni proračun. — V prvi javni seji je na dnevnem redu nadaljevanje podrobne razprave o kazenskem zakoniku.

(Goriški deželni zbor.) Misel, ki smo jo že naznanili, se je izpolnila. Ker ni bilo Slovincem več mogoče sodelovati z Lahi, ki so vse njihove zahteve odklonili, zato so slovenski zastopniki izstopili iz deželnega zbora. — Dne 8. tega meseca sta imeli obe stranki skupno posvetovanje; toda laški poslanci se niso udali niti jedni slovenski zahtevi in zato ni kazalo več slovenskim poslancem delati neplodne tlake svojim zagrizenim sodeželanom. To poročilo najti je v dunajskih listih.

(Volilno gibanje v dolenskih mestih.) Iz Višnje Gore se nam poroča, da je tudi Višnje Goro počastil g. Višnikar s svojim pohodom. Stopil je samo okoli taci mož, od katerih sigurno pričakuje, da bodo glasovali zanj. Večina Višnjakov je za prof. Tomo Zupana. — Od c. kr. nadsvetnika M. A. Vojske smo prejeli pismo, v katerem pozivlje vse gg. volilce, ki so bili namenjeni dati njemu svoje glasove, naj jih oddajo prof. Zupanu. — Iz Ribnice se nam poroča, da je ondi velika večina volilcev na strani Višnikarjevi.

(Umikanje deželnega glavarja štajerskega.) Kakor poroča „Südt. Post“, brano je bil ime štajerskega deželnega zbora na predlogu proti celjski gimnaziji za predlagateljem precej na prvem mestu. Na tiskanem predlogu, ki je bil vročen poslancem, pa je podpisan na dvanajstem mestu. Najbrže da se je celó nemškim prenapetežem zdelo prenevarno, takemu izvajajočemu postopanju postaviti na čelo glavarja cele štajerske dežele, torej tudi slovenskega dela, zoper kateri je naperjena ta ostudna agitacija.

(Iz lavantinske škofije) Župnijo sv. Elizabete v Ljubnem je dobil g. Josip Dekort; župnijo Sv. Urbana pri Ptuju g. Ivan Tomanič, kapelan v Jarenini. — Prestavljen je g. Ivan Munda iz Nove Štife kot kapelan k Sv. Marku nižje Ptuja. — Začasno je stopil v pokoj zaradi bolezni gospod Josip Mihalič, kapelan pri Sv. Marku nižje Ptuja.

(Koroška c. kr. kmetijska družba pa Slovenci.) S Koroškega, dne 8. febr.: Dasi je s podporo vis. c. kr. poljedelskega ministerstva, ki jo je izposlovalo naše katoliško politično društvo, nameščen slovenski potovalni učitelj, izvrstni strokovnjak g. dr. E. Kramar, vendar družba tudi v čisto slovenske kraje pošilja trdovratno le nemške svoje potovalne učitelje, prav nič ne zmeneč se zato, je-li kaj poslušalcev ali ne, ali mora učitelj prodajati nemško svoje kmetijsko modrost praznim mizam ali ne! Družba tudi ne spozna za vredno, da bi shode primerno naznanjala, marveč jih oglasi le v društvenem glasilu, katero malokdo bere. — Zato pa se ti shodi vrše tako, da se sam Bog usmili in da je res škoda potrate časa in stroškov, ki jih plača učiteljem. Evo dokaza! — Dne 27. jan. bilo je kmetijsko predavanje v slovenskem Guštanjju. Prišel je predavat nemški tajnik Kohlert, poslušat pa nekaj „purgarjev“ in učiteljev in 3, reci trije kmetje. In vendar naj bi bilo predavanje za kmete! — Tako naša slavna kmetijska družba skrbi za poduk, ki ga je kmet v naših časih res krvavo potreben. No, pa za slovenskega kmeta je gospodom, ki imajo pri odboru besedo, itak bore malo mar; temveč pa za „šport“, da tudi po nemških kmetijskih predavanjih vsiljujejo kmetom tisto hvalisano nemščino namesto temeljitega kmetijskega poduka! Res, vse se razvija čim bolj v pravcato — kom edijo! Vprašamo pa, čemu je plačan slovenski potovalni učitelj, ko vedno pošiljajo med same Slovence svoje trdonemške učitelje!?

(Pri volitvi občinskega odbora za trg Mokronog in okolico) je bil županom izvoljen gosp. Karol Šašelj, posestnik in gostilničar; svetovalec gg: Majcen Ant., Povše Janez, Penca Fr., Zupančič Fr., Dolensček Janez.

(Od Sv. Gregorja): Naš občinski zastop je danes odposlal tri prošnje veleslavnemu deželnemu zboru. Vse tri prošnje zadevajo gmetne koristi kmetijskega stanu. V prvi prošnji prosi občinski zastop, da bi se zakon za pregledovanje bikov premenil, in sicer naj bi se v vsaki občini volil župau

Menjalnica bančnega zavoda

Najbolje priporočena
za prekrbljenje vseh
v kurzem listu
zaznamovanih
menic in vrednostij

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz

Nr. 11, Parterre.

in še dva odbornika in ti naj bi brezplačno ali pa vsaj za malo plačo oskrbovali to nadzorstvo. Do sedaj je v našem okraju ta komisija mnogo stala. Pri tej komisiji je sedaj tudi c. kr. okrajni glavar. Tako so imele občine dosti stroškov. Druga prošnja je, da naj bi se zakon o legaliziranju vsaj nekoliko preuredil v prid kmetovalcu. Tretja prošnja pa je, da naj bi se zapuščinske obravnave po mrtvih zaprejš vedno le pri c. kr. sodiščih vršile, ne pa pri c. kr. notarjih.

(Cesar na potu v Cap St. Martin.) Kakor se nam brzojavno poroča, je cesar došel včeraj o polu ene popoldne v Wels. Spremljal ga je generalni adjutant Paar in princ Lichtenstein. Na kolodvoru sta ga vsprejela nadvojvoda Fran Salvator in nadvojvodinja Marija Valerija. Vsak drug vsprejem je bil odklonjen. Cesar se je mej gromovitim pozdravljanjem ljudstva takoj z vozom odpeljal v Lichtenegg. Tam je ostal do danes zjutraj in ob 8. uri se je odpeljal dalje. V Cap St. Martin ostane 14 dni, kakor je dosedaj določeno, a morda se podaljša ta doba še za 8 dni. Pet cesarjeva vodi iz Welsa preko Solnograda, Bavarske, Tirolske in Verone. V torek ob 11. uri dopoldne dospeje v Cap St. Martin.

Društva.

(Slov. kat. del. društvo v Zaleu.) Na slovenskem Štajerju se je včeraj v prijaznem Zaleu skupila nova četa delavskih mož pod katoliško zastavo v boj proti kapitalizmu in njegovim zlim posledicam v nravnem, političnem in socialnem življenju. Ustanovni shod je praznovalo slovensko katoliško delavsko društvo. Srečen mu je bil pričetek. Udeležencev je bilo jako veliko. Shod se je vršil tako-le: Gospod kapelan Osenjak otvori zborovanje ter pozdravlja prisrčno vse navzoče. Potem je bila volitev odbora. Po volitvi predlaga neki ud, naj se odpošlje telegram milostljivemu knezu in škofu Mihaelu, v katerem se društvo klanja in prosi višjepastirskega blagoslova. Za tem govori č. gosp. Korosec iz Maribora o tem, koliko je cerkev ves čas svojega obstoja že storila za delavski stan ter kako še vedno skrbi za delavce in sploh za trpeče človeštvo po raznih zavodih. Naposled zakliče slava papežu delavcev, na kar je zbor naudušeno trikrat ponovil „Slava Leonu!“ Gospod Hribar iz Celja pozdravlja vse kot brate in poudarja, da moramo imeti zavest, da smo vsi vsotvarjeni po božji podobi in da smo si vsled tega bratje. Brezverstvo je pa vzrok sedanjih žalostnih razmer. Potem je govoril Gostinčar o kapitalizmu in socialnih demokratih, ter poudarjal, da socialni demokratje vsled svojega programa niso zmožni ustanoviti stalno boljših razmer. Vodje socialnih demokratov kažejo jasno, kako bodo oni rešili socialno vprašanje s tem, da se že sedaj redé in masté ob krvavih žuljih stradajočih delavcev, katere derejo naravnost po lopovski brez usmiljenja. Konečno pozivlje navzoče, naj prav pridno pristopajo k novoustanovljenemu društvu. Zadnji je govoril še podpredsednik g. Uličnik o socialistih in veri ter konečno zaklical papežu in cesarju slava, kar je zbor z naudušenjem potrdil. Z velikim veseljem je vsprejel zbor štiri brzojavne pozdrave od mil. kneza in škofa mariborskega, od nekaterih ljubljanskih duhovnikov, od dunajske „Danice“ in od slovenskega delavskega društva v Mariboru. — Zelimole, da bi mlado društvo spremljal vedno božji blagoslov.

Telegrami.

Zader, 10. februvarja. V včerajšnji deželnozborski seji je dejal poročevalec deželni odbornik Klaič, da dežela ne more preje pričetki delovanja glede železnic, predno nima neke glavne železnične zveze z državo. Namepravana železnica Split-Orzano bi bila za vso deželo velike koristi. Zveza z Bosnijo bi bila

le kakih 50 km. daljša, nego po progi Knin-Novi. Odgovarjal je dalje Biankiniju, ki je napadal narodno stranko, da je pomagala pokopati spomenico na cesarja, češ da je narodna stranka ostala vedno zvesta svojemu programu; za sedaj se ji pa ni zdi ugodno trenotje, da bi se vsi Hrvatje združili. To nastopi morda, ko se Bosnija popolnoma spoji z Avstrijo. Zaupajoč v zdravo narodovo mišljenje vstopa narodna stranka v volilni boj. Cingria imenuje spomenični nasvet — izdajstvo in pravi o stranki, ki ima Starčevića za preroka, da je ločina. V posebni debati je Biankini zavračal svoje predgovornike. Glede žandarjev in drugih upravnih zadev je odgovarjal Biankini-ju namestniški svetnik Nardelli. Pokritje potrebščin se je neizpremenjeno vsprejelo, namreč 40 odstotkov (namesto 37 odstotkov) doklade k naravnostnim davkom, 100 odstotkov doklada užitninskega davka in naklada na pivo in žganje, kakeršana je bila dosedaj.

Dunaj, 10. februvarija. Danes je bilo tu 10 delavskih shodov, katerih se je udeležilo krog 5000 oseb. Izrekli so se za splošno jednako, naravnostno volivno pravico. Shodi so se mirno razšli.

Pariz, 10. februvarija. Na severne železnice progi pri Tergnier-u sta trčila dva vlaka. Strojvodja in jeden potnik sta lahko ranjena.

Lizabon, 10. februvarija. Osemsto delavcev pri kraljevih železnicah je ustavilo delo. Policija je potrebno ukrenila, da se obvaruje red.

Madrid, 10. februvarija. Senat je vsprejel zakon gledé žitnega varstva. Zvečer ga je že potrdila kraljica, danes ga je že priobčil uradni list. Uvoznina znaša sedaj za inozemsko žito 2½ pesetas za 100 kil, za moko 4.12 in za otrobi 2 pesetas. Ta zakon ostane v veljavi do 31. grudna t. l. Vlada pa sme to dobo tudi podaljšati.

London, 9. februvarija. V dolnji zbornici je povedal trgovski minister, da je po sedanjih poročilih od 20. decembra 1894 do 17. januarja t. l. blizu britiškega obrežja 400 ljudi se utopilo in 586 se jih rešilo vsled nesreč na ladijah. Izjavil je, da so popravljeni opravniki, kako naj se zabranjuje, da bi ladije ne butale druga ob drugo; oblasti na morju so to soglasno sklenile, samo Nemčija je zahtevala pristavek k točki 26., tičoči se ribarskih čolnic.

New-York, 9. februvarija. Iz Colona se brzojavno poroča, da se je Foliusi udal general Salmiento, voditelj vstašev s 1500 privrženci. Vstaši v Corozalu so poraženi. V Bogati so jim vzeli 500 remington-pušk.

New-York, 9. februvarija. Iz mnogo krajev se poroča, da vlada grozen mraz. Mnogo ljudi je zmrznilo. V Floridi je vsa setev uničena. Škode je več milijonov dolarjev. V najzapadnejših krajih beži divjačina iz gozdov in išče zavetja pri ljudeh. Volkovi se kažejo v trumah.

Tunis, 10. februvarija. Uradni list priobčuje določbo, da se izroča trgovini pristanišče v Biserti.

Listnica vredništva:

Gosp. dopisniku iz Čakovca: Lepa hvala! Prosimo!

Umrli so:

9. februvarija. Rafael Pogačar, zavarovalnega uradnika sin, 18 mesecev, Mestni trg 23, božjast.

10. februvarija. Jožef Snaj, delavčev sin, 6 let, Karolinska zemlja 24, davica. — Rihard Herrisch, paznikov sin, 9 let, Streliške ulice 11, davica.

V bolnišnici:

8. februvarija. Gašper Kotar, gostač, 74 let, plućnica.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokrine na 24 ur
		srakomera v mm	teplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.		730.3	-5.6	sl. sever	oblačno	9.0
9.2. u. pop.		730.2	-0.6	sl. szap.	sneg	
9. u. sveč.		735.7	-4.2	"	oblačno	
7. u. zjut.		736.1	-5.0	sl. sever	oblačno	3.4
2. u. pop.		735.0	-2.6	brezv.	"	
9. u. sveč.		732.7	-4.4	sl. szap.	"	sneg

Srednja temperatura obeh dni -3.5° in -4.0°, osiroma za 2.9 in 4.6° pod normalom.

Zahvala.

95 1

Za mnogo iskavov sožalja ob smrti svoje predrage sestree

Johane,

dalje za lepe vence, posebno pa za pomoč, katere je njeni duši došla z motivirjo in daritvijo sv. maš, izreka najtoplejšo zahvalo v svojem, v imenu svojih starišev in svojega brata

Dr. Elbert,

stolni kanonik in knezoškofjski konzistor. svetovalec.

Služba koralista.

Pri stolni cerkvi v Mariboru je razpisana služba koralista z letno plačo v znesku 262 gl. 50 kr.

Koralisti imajo dolžnost, vsak dan zjutraj in popoldne pri koralni božji službi, pri slovesnih svetih mašah, kakor tudi pri očitnih cerkvenih obhodih ali procesijah pomagati, n če treba pri vsakdanji jutranji službi božji v stolni cerkvi orgljati.

Prošnjiki imajo svoje spričevalo o nrvnosti in za to službo potrebni muzikalčni sposobnosti do 1. marca t. l. pri knezoškofjskem lavantinskem konzistoriju v Mariboru vložiti.

82 3-3

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Kri čistilne kroglice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanju človeškega telesa, skazenem želodcu, pomankanju slasti do jedij.

Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja škatljica samo 21 kr., jeden zavoj s 6 škatljicami 1 gl. 5 kr.

Dobiva se pri 569 15

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju
lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Dunajska borza.

Dne 11. februvarija.

Skupni državni dolg v notah	101	gl.	15	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	20	"
Avstrijska zlata renta 4%	126	"	36	"
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100	"	85	"
Ogerska zlata renta 4%	124	"	80	"
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99	"	15	"
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gl.	1091	"	—	"
Kreditne delnice, 160 gl.	415	"	—	"
London vista	124	"	45	"
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	60	"	75	"
20 mark	12	"	14	"
20 frankov (napoleonodor)	9	"	84 1/2	"
Italijanski bankovci	46	"	87 1/2	"
C. kr. cekini	5	"	84	"

Dne 9. februvarija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gl.	150	gl.	75	kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gl.	164	"	75	"
Državne srečke l. 1864, 100 gl.	200	"	—	"
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	"	35	"
Tisine srečke 4%, 100 gl.	149	"	50	"
Dunavske vravnave srečke 5%	131	"	50	"
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	108	"	25	"
Posojilo goriškega mesta	111	"	25	"
4% kranjsko deželno posojilo	67	"	—	"
Zastavna pisma av. osr zem.-kred. banke 4%	99	"	80	"
Prijoritete obveznice državne železnice	230	"	—	"
" " južne železnice 3%	175	"	—	"
" " južne železnice 5%	130	"	75	"
" " dolenskih železnic 4%	98	"	50	"

Kreditne srečke, 100 gl.	199	gl.	50	kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gl.	149	"	—	"
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gl.	18	"	25	"
Rudolfove srečke, 10 gl.	23	"	50	"
Salmove srečke, 40 gl.	69	"	50	"
St. Genois srečke, 40 gl.	71	"	—	"
Waldsteinove srečke, 20 gl.	51	"	50	"
Ljubljanske srečke	24	"	90	"
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gl.	183	"	—	"
Akcije Ferdinandovev. železn., 1000 gl. st. v. 3465	—	"	—	"
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gl.	564	"	—	"
Akcije južne železnice, 200 gl. sr.	106	"	60	"
Dunajskih lokal. železn. delniška družba	86	"	—	"
Montanska družba avstr. plan.	92	"	80	"
Trboveljska premožarska družba, 70 gl.	173	"	—	"
Papirnih rubljev 100	133	"	50	"

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri tnebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.